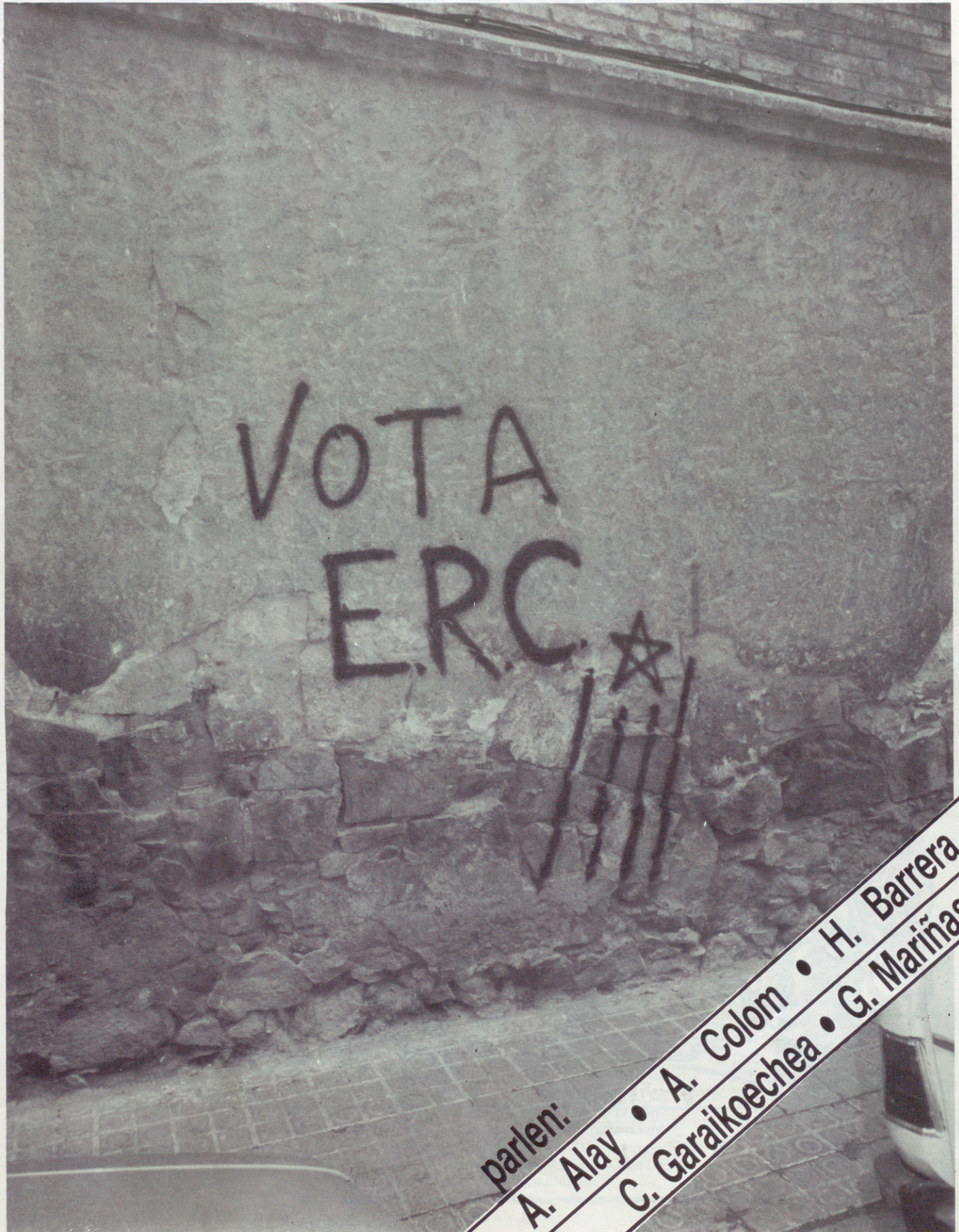

LA COCTELERA

revista de les Joventuts d'Esquerra Republicana

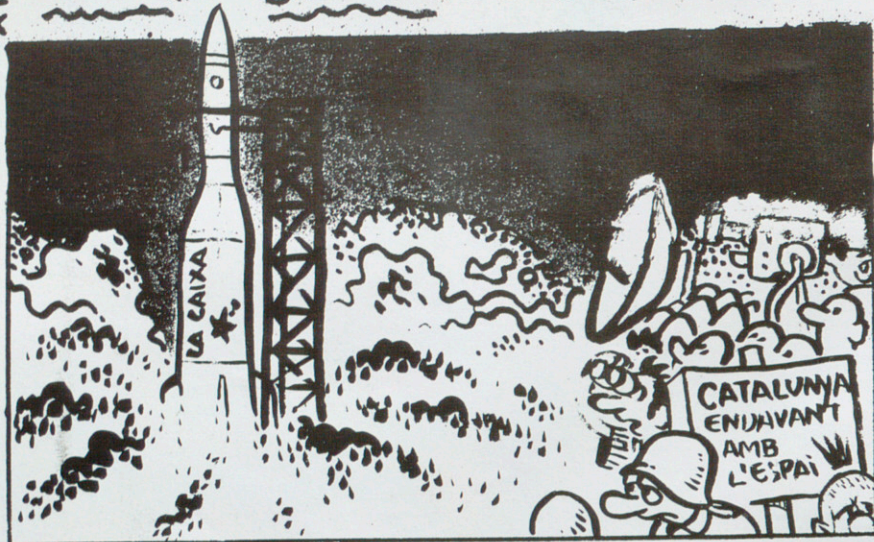

any 1 núm. 1 Maig-Juny. 87.

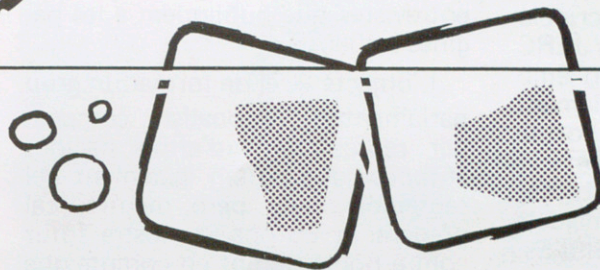
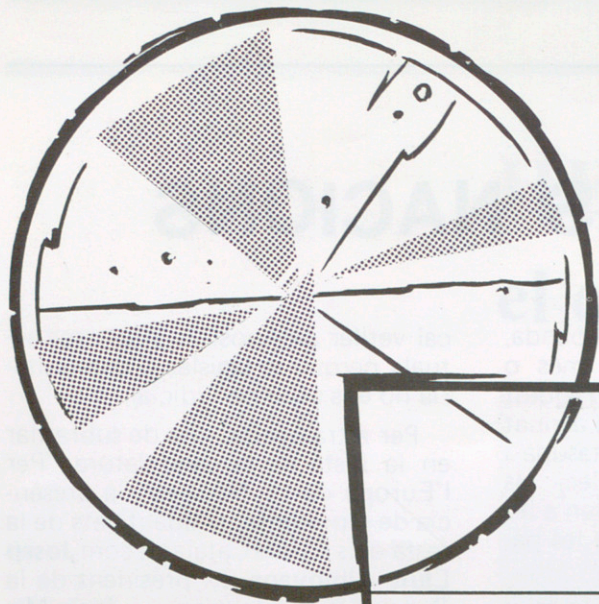
parlen: A. Alay • A. Colom • H. Barrera •
C. Garaikoechea • G. Mariñas

★PIPO 87★

HEM ARRIBAT a La LLUNA

EL COCTEL DEL DIA

Cal preguntar-se de quina deuen ser els membres que componen les joventuts dels partits que tenen responsabilitats governamentals. És a dir, dels partits que manen als ajuntaments dels pobles i ciutats del nostre país. O potser cap preguntar-se millor, quin pes específic tenen en ells. Deu ser mínim, perquè si no ho fos —si fos mínim, si tinguessin algun pes— hauria de notar-se en la política juvenil que els partits en qüestió porten a terme, especialment els socialistes i els convergents, perquè no creiem que cap dels seus components tingui la barra d'atribuir-se-la i fins i tot defensar-la, aquesta política juvenil.

Sembla que ocupar-se d'aquests temes deu ser avorrit i pesat, i al capdavall sense cap compensació que els faci valadors d'un poc d'atenció. En conseqüència al jove català del carrer, aquell a qui claven seixanta mil peles per anar a la Universitat a rebre classes en espanyol, aquell amb qui la policia es diverteix anant de safari perquè té pinta de pollastre per la seva cresta de colors o perquè duu una presumpta estelada a pitrera, no li queda cap altre remei que el ja us ho fareu, que jo prou feina tinc per tirar endavant.

Per tant, no podem acceptar aquesta política institucional adreçada al públic jove. La situació a la qual ens ha conduït és a l'increment de les bosses de marginació urbana i a la del clientelisme partidista, afavoridor escandalosament de sectors reduïts de la joventut. Demanem que la política juvenil tingui menys aparadors on lluir les vedettes de l'estar-sytem i que baixi al carrer, on els problemes quotidians de l'atur, la droga, l'ensenyament, la delinqüència i la manca de serveis no podem esperar a veure per la TV els video-clips institucionals, exhibint que bé que ho fa el senyor alcalde.

PER L'EUROPA DE LES NACIONS

El 10 de juny se celebren també les eleccions al Parlament Europeu d'Estrasburg. Són uns comicis que han estat precedits d'una viva polèmica per part dels partits nacionalistes, que protestaren justament davant la decisió de Madrid de convertir l'estat en una sola circumscripció electoral. Aquest fet, que les JERC ja denunciaren oportunament amb la publicació d'un díptic reclamant la circumscripció nacional en lloc de l'estatal, ha propiciat la formació arreu de coalicions entre partits més o menys afins per, amb la suma dels seus vots, accedir al parlament d'Estrasburg.

Esquerra Republicana ha tingut clar des del primer moment que, en un marc com el del Parlament Europeu calia, ser-hi amb una identificació clara com a portantveu d'una

nació sense estat, deixant de banda, per tant, qualsevol intent més o menys unitari que no anés en aquest sentit. Per aquest camí s'ha arribat als pactes amb Euski Alkartasuna i el Partit Nacionalista Galleg, els candidats dels quals ens parlen a les entrevistes que publiquem a les pàgines següents.

L'objecte és el de formar un grup parlamentari nacionalista compost per representants d'altres nacions europees que lluiten igualment pel seu alliberament, però, mentres, cal preparar a Europa el nostre futur com a poble, tenint en compte que moltes decisions importants per a nosaltres no es prenen ja a Madrid, sinó a Europa. Cal que hi hagi uns parlamentaris a Estrasburg que defensin la presència de les nostres nacions, les nostres llengües i sobretot,

cal vetllar pels nostres interessos actuals perquè la legislació comunitària no ens sigui perjudicial.

Per altra banda, s'ha de subratllar en la llista de la candidatura "Per l'Europa de les Nacions" la presència de representants qualificats de la resta dels Països Catalans, com **Josep Lluís Albinyana**, ex president de la Generalitat Valenciana, i **Joan Mir** en representació de les Illes. Aquest darrer destacà durant la presentació de la coalició feta el passat 5 de maig a Barcelona que la inclosió a les llistes de membres del País Valencià i les Illes responia a "l'interès per part d'unes societats políticament no normalitzades, de tenir garanties de supervivència nacional, per tal de no esdevenir una reserva o un ghetto".

HERIBERT BARRERA

el candidat d'ERC

Catalunya i les eleccions europees

El 10 de juny els catalans votarem per primera vegada els nostres diputats al Parlament Europeu. La tria és important. ¿Cal anar a Estrasburg pensant només en els problemes de la llet i dels porcs, o de la indústria electrònica i de les gasolineres, o de la llibertat d'establiment de les banques i de la validesa internacional dels diplomes? Aquests problemes, i molts altres del mateix tipus, són importants i cal preocupar-se'n. Però, per Catalunya hi ha quelcom molt més important, que mai no podem perdre de vista: la nostra llibertat nacional. I la llibertat nacional de Catalunya potser no passa necessàriament per Europa, però el que de la nostra llibertat pensi Europa, serà probablement decisiu per obtenir-la.

Les eleccions al Parlament Europeu cal considerar-les, doncs, per damunt de tot, com unes eleccions polítiques. De les qüestions tècniques n'ha de prendre cura el Govern de la Generalitat. Els eurodiputats catalans poden ajudar-lo però la seva tasca fonamental és una altra. Els nacionalistes catalans hem d'ésser presents a Estrasburg i a Brusel·les per explicar-hi, abans que res, que l'Estat Espanyol no és una nació sinó un mosaic de nacions, una d'elles dominant, les altres oprimides. Que nosaltres parlem una llengua diferent de l'espanyola i que la nostra llengua es troba discriminada legalment, i més encara de facto. Que la democràcia no ha resolt satisfactòriament el problema de les nostres llibertats nacionals i que l'intent de genocidi cultural del franquisme no ha estat reparat. Que

ment aliè al nostre i que ens pot utilitzar com a instruments però que mai no associarà la nostra causa a la seva i la considerarà com un fi.

Es per totes aquestes raons que hem de fer un esforç perquè la coalició "Per l'Europa de les Nacions", que l'autonomia actual és molt inferior a la que teníem durant l'època republicana i no ens garanteix de cap manera la nostra supervivència com a poble. Que cada vegada hi ha més catalans, en fi, que no veuen altra sortida que la independència.

Només nacionalistes de debò poden fer aquesta feina. No la faran, evidentment, els espanyolistes, declarats o vergonyants. No la faran tampoc els regionalistes, la primera preocupació dels quals és sempre la de no ofendre el poder de Madrid. Tampoc no la faran els qui, en nom d'un esquerrisme obsolet, avantposen les combinacions i tripijocs de la política espanyola als interessos de Catalunya. En fi, molt menys la farà, no cal ni dir-ho, una gent de fora que se situa en un món total-

Esquerra Republicana ha constituït amb Eusko Alkartasuna i amb el Partido Nacionalista Galego, obtintgui un èxit electoral el dia 10. Els noms de Carlos Garaikoetxea, ex-lehendakari d'Euskadi, de Pablo Mariñas, diputat al Parlament Galleg, de Josep Lluís Albiñana, ex-president de la Generalitat Valenciana, de Marcos Vizcaya, ex-portaveu dels nacionalistes bascos al Congrés dels Diputats, del professor mallorquí Joan Mir i de tants altres que podríem citar, que completen amb mi els 60 noms de la llista, crec que poden oferir garanties suficients de coratge, de capacitat, de coherència política i de fermesa. En un temps en què cal, més que mai, parlar clar amb precisió i sense eufemismes, sense vergonya, sense inhibicions i sobretot sense por, no crec que, en aquestes eleccions, el poble català es pugui refiar de ningú més.

Heribert Barrera

entrevista a GONZALEZ MARIÑAS

— ¿Quines expectatives han desperatat les eleccions europees a Galícia?

— Pel moment, tant la nostra coalició com les pròpies eleccions europees no han tingut gaire ressonància, però el que sí que es veu és una gran il·lusió pel fet que per un cop siguem capaços a Galícia d'obrir el nostre nacionalisme i entendre'ns amb els nostres amics d'Euskadi i Catalunya. Es recorda amb gran afecte el tema de Galeusca, que té una importància històrica notable per a tots els gallecs, perquè suposà una unió de lluita per aconseguir, en aquell temps, els estatuts d'autonomia, i especialment una bona oportunitat de consolidar el nacionalisme de progrés a Galícia.

— I actualment com es troba aquest nacionalisme?

— El mapa polític del nacionalisme va quedar un mica ferit després d'una sèrie d'esdeveniments recents com és la ruptura de la Coalició Gallega i, d'alguna forma, per la disfressa que sistemàticament es posen els partits centralistes que volen jugar a un nacionalisme light que indubtablement fa mal als partits inequívocament nacionalistes en una societat que ha d'avançar molt en la seva pròpia formació política i l'assumpció dels principis nacionalistes.

— Això vol dir que els gallecs passen una mica d'anar a Europa, que prou feina hi ha a casa?

— No, en absolut. Penso que els gallecs reben amb gran esperança la possibilitat d'estar representats al Parlament Europeu perquè s'ha de tenir present que Galícia és una de les comunitats autònomes que més pateixen les conseqüències de la mala negociació que des de Madrid

s'ha mantingut amb Europa i els problemes allí poden tenir fins i tot dosis de dramatisme, com el tema de la quota de la llet, el tema de la pesca i el dels fons estructurals eu-

ropeus que no arriben totalment a Galícia que n'ha quedat marginada. Es una terra doblement perifèrica: perifèrica a l'Estat i ara també en relació a Europa.

— ¿Com ha arribat el PNG al pacte amb EA i ERC, que ha donat origen a la coalició "Per l'Europa de les Nacions"?

— Recordem que el PNG ha nascut del sector nacionalista i progressista de la Coalició Gallega, que s'ha constituït com a partit fa tres mesos i que assumeix inequívocament aquest nacionalisme, com assumeix igualment la necessitat —ja que no va arribar-se a cap acord entre tots els nacionalistes gallecs— de buscar les seves afinitats en d'altres nacionalitats. Naturalment cada partit és diferent i respon a una tradició diferent. ERC és un vell partit amb tota la seva càrrega històrica i nosaltres hem nascut fa tres mesos. EA penso

que té un procés molt semblant al nostre. Així, salvant qualsevol tipus de divergències ideològiques, penso que hi ha una sintonia de coincidències en la política que les nostres nacions necessiten, i no hi ha dubte que el repte històric de la integració a Europa requeria decisions fermes i valentes en aquest sentit.

— Per acabar, li farem la mateixa pregunta que hem fet a Carlos Garai-Koetxea: com veu el futur el dia 10?

— Optimista, perquè confio en el potencial humà que representen ERC i EA i perquè, com he dit, penso que a Galícia la serietat del projecte pot entusiasmar a amplis sectors descontents tans de la política de la Xunta com del Govern central. En tot cas, siguin quins siguin els candidats escollits, de bon segur que representaran perfectament al Parlament Europeu les aspiracions nacionals dels nostres pobles.

entrevista a **CARLOS GARAIKOETXEA**

Carlos Garaikoetxea, ex president del Govern basc i líder d'Euski Alkartasuna, és el cap de llista a les eleccions europees per la coalició "Per l'Europa de les Nacions", formada per ERC, PNG i la mateixa Eusko Alkartasuna. En aquesta entrevista concedida fa uns dies a Barcelona, Garaikoetxea explica a **LA COCTELERA** els detalls d'aquesta coalició.

— Com es veu des d'Euskadi la coalició "Per l'Europa de les Nacions" i, més concretament, la reactivació d'ERC?

— ERC es veu amb gran simpatia des d'Euskadi. Els seus representants històrics sempre han tingut un gran prestigi, i pel que fa referència al seu nacionalisme radical, en el sentit polític noble de l'expressió i en la seva ubicació progressista a l'hora de fer cara als problemes de la societat, ERC coincideix bastant amb el que ha volgut ser la definició d'EA al nostre congrés. Així que per a nosaltres, ERC és un interlocutor dins la coalició, que homologuem en bona mida amb les nostres pròpies posicions.

— Però a Madrid diuen que ha causat gran sorpresa...

— Doncs no ho sé, perquè a Madrid no fan més que endur-se ensurts amb qualsevol cosa que fem els nacionalistes, però vaja, no crec que hagi tremolat Madrid per això.

— Aquest pacte entre catalans, bascos i gallecs tindrà una continuïtat post-electoral?

— Penso que sí, perquè, a banda del moment concret en què s'ha fet, servirà després com a estímul i recordatori permanent de la nostra comunitat d'interessos i preocupacions.

A vegades, estratègicament, s'ha jutjat que podia no ser convenient es-

pantar les instàncies centrals amb una espècie de front comú, però jo penso que en aquesta vida s'ha de ser clars i no hi ha cosa pitjor que les ambigüïtats i reserves que després són interpretades pejorativament. Quan no hem estat clars en el nostre missatge sempre ens han fet un procés d'intencions que ha arribat més lluny i ha resultat més maliciós que les nostres pròpies intencions, que per altra banda són molt legítimes i assumibles en un món democràtic.

— Què passaria si les eleccions del dia 10 només donessin representació a un sol dels candidats de la coalició, en aquest cas vosté?

— Jo tinc l'esperança d'estar acompanyat d'un bon company català i d'un altre de gallec. Però si els electors no ens permetessin d'anar tots tres, garantirem una presència física encara que sigui en algun lloc de caire tècnic, de representants de les tres nacions. En qualsevol cas, des d'aquest propi instant em sento ja tant representant de Catalunya com d'Euskadi i de Galícia.

— Alguns diaris han dit que en aquesta coalició ha primat la qüestió nacional per sobre de la ideològica.

— No penso que les coses puguin desvincular-se amb tanta facilitat. És evident que nosaltres donem a la qüestió nacional una importància transcendental. No ho hem amagat i no ho farem mai, però el que no pot fer-se és una dicotomia capriciosa entre la qüestió nacional i la qüestió social. Pensem que lluitar per una pàtria en abstracte no té sentit, si no es lluita alhora per una societat concreta, amb una gent que ha de millorar les seves condicions de vida superant les bosses de pobresa... Tot això forma part de la lluita per una pàtria concreta, per tant el nacionalisme no és deslligable d'aquestes consideracions que apunten, insisteixo, no a una concepció essencialista de la pàtria, que per a mi no té sentit, sinó a una pàtria concreta feta de situacions justes i d'una societat millor.

— I el futur per al dia 10 de juny?

— No heu reservat encara els vostres bitllets per a Estrasburg?

PRESENCIA DE LES JERC A GERNIKA

Amb motiu dels actes de commemoració del 50è aniversari del bombardeig que va destruir la ciutat, va organitzar-se a Gernika un camping internacional, que sota el slogan "Per la pau i la sobirania", reuní joves d'arreu d'Euskadi i també joves provinents de Catalunya, Galícia, Espanya i altres punts de l'estranger. Un extens programa d'activitats diverses, des de música rock a teatre, debats i cinema, sense oblidar la celebració de l'Aberri Eguna, s'encarregà d'ocupar el temps dels participants en la commemoració. La presència catalana més activa i dinàmica fou sense cap dubte la de les JERC, que organitzà un autocar per assistir-hi que s'omplí completament.

CAMPANYA ELECTORAL

Tot i que no és bona època per als joves aquesta en que ha caigut la present campanya electoral, és evident que el partit necessita el nostre ajut per a tirar endavant els actes que s'organitzin i la mateixa campanya en general. Així, en tant que ens sigui possible, intentem combinar la preparació dels examens amb la col.laboració de les feines electorals. Poseu-vos en contacte amb els responsables d'actes i propaganda del partit, i si malgrat tot us és molt difícil treballar-hi regularment, organitzeu amb els vostres amics i companys engantxades de cartells i distribució de propaganda pel vostre barri o ciutat. Contacteu amb la comissió de material que us en facilitarà de tota mena, per a col.laborar, entre tots, a tenir uns bons resultats electorals.

COMISSIÓ PREPARATORIA DELS ACTES

DEL PI DE LES TRES BRANQUES

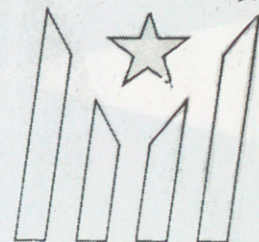
Con és habitual cada tercer diumenge de juliol se celebra al Pla de Campllong, a Berga, la diada de Pi de les Tres Branques. Més recentment també, hi ha el costum d'assistir no ja només el dia concret de la celebració sinó uns dies abans, tot acampant al peu de l'històric pi. Aprofitant la fi dels examens i de la campanya electoral, és intenció de les JERC muntar organitzadament l'assistència a l'acte i el viatge cap a Berga. Per a tal fi s'ha organitzat una comissió encarregada d'elaborar un programa i el viatge mateix per a tots aquells simpatitzants i militants de les JERC que estiguin interessats en anar-hi. Per a participar en la comissió o rebre informació poseu-vos en contacte amb nosaltres: JERC c/ Villarroel, 45 - Tel. 323 44 13 - Barcelona

CALENDARI D'ACTES ELECTORALS

- dimarts, 2 de juny: REUS. Miting a les 8 del vespre. Parlaran: J. Hortalà, Cassasas i Ernest Benach, alcaldable per REUS.
 - dimecres, 3 de juny: BARCELONA. Xerrada sobre el problema de la droga. Parlaran: Albert Alay, alcaldable per Barcelona. A la seu de l'Associació Can Puig (Carretera de la Rabasada, Km. 7)
 - dijous, 4 de juny: BARCELONA. Debat públic a la seu de l'Associació de veïns del Barri de Sant Andreu. Hi participaran Jordi Gabernet i Miquel Bacardit.
 - dijous, 4 de juny: REUS. Festa a "La fàbrica". A les 8 del vespre actuarà el grup de rock "N'GAI N'GAI"
 - diumenge, 7 de juny: IGUALADA. A les 12,30 miting de Joan Hortalà i Heribert Barrera.
 - diumenge, 7 de juny: SANT QUINTI DE MEDIONA. A les 6 del vespre, miting de Joan Hortalà.
 - diumenge, 7 de juny: BARCELONA. Miting-festa final de campanya.
- Des de les cinc de la tarda a la Pça. Catalunya: Ballada de sardanes, cercavila infantil, actuació del grup de rock "N'GAI N'GAI", i a dos quarts de nou, miting amb els principals alcaldables de Barcelona i altres ciutats del país. A les 10 de la nit, ball i marxa amb l'orquestra GALANA.

LA INDEPENDÈNCIA

PROJECTE JOVE

JERC

TRUCA'NS:

BARCELONA: 323.45.52 - 323.48.02
Villarreal, 45 entresòl - 08011 Barcelona

JOVENTUTS D'ESQUERRA REPUBLICANA

ARRA,

*Als
ajuntaments
per la
independència*

Vota

**ESQUERRA
REPUBLICANA**

"ARA, L'ESQUERRA"

Arribada la campanya electoral, els partits polítics han de triar els slogans que els definiran i amb els quals esperen atreure el vot dels ciutadans. Mentre que qui ja és al poder redunda preferentment en demostrar com ho ha fet de bé, qui fa d'oposició juga a desmentir apassionadament tal fet, per proposar seguidament un programa exactament contrari i que, en cas d'arribar al poder, caldrà defensar després a les properes eleccions per tornar a començar la roda.

Les anomenades terceres vies acostumen a no entrar en aquest joc i en tot cas aporten molt més de nou i renovador que no de crítica ferotge. Es el cas d'ERC, que per aquestes eleccions municipals ha triat unes definicions concretes i tangibles, amb un contingut clar i amb una explicació raonada de llur intencionalitat.

En aquest article els dos caps de llista d'ERC per Barcelona, Albert Alay i Àngel Colom, ens expliquen què vol dir l'Esquerra quan demana:

- 1 Ara, l'Esquerra als ajuntaments.
- 2 Ara, bons serveis i comptes clars.
- 3 Ara, als ajuntaments, per la independència.
- 4 Ara, catalanització dels Jocs Olímpics.

ALBERT ALAY

1 L'Esquerra als ajuntaments, per retornar el protagonisme al poble, garantir millors canals de participació, per reduir al màxim el sistema burocràtic, per afavorir els més desatesos i marginats, per fer que tots els ciutadans siguin els subjectes del benestar i de la solidaritat i no els objectes d'unes polítiques dominades pels poders, generadores de desequilibris i de la inseguretat.

2

2 Ara, bons serveis i comptes clars, en tots els àmbits individuals i col·lectius: que tothom pugui trobar-se a gust en el propi ambient de vida i ben servit en les seves necessitats d'intimitat, de relacions, d'espais culturals i lúdics. Per això cal una transparència i un control a disposició pública dels diners dels mateixos ciutadans.

ANGEL COLOM

3 Ara, als ajuntaments per la independència com a fórum més directament a l'abast del ciutadà, perquè el ciutadà pugui expressar-hi la seva voluntat de ser membre d'un poble lliure, sobirà, protagonista de la seva història, tan sols aconseguible en el marc de la independència, generadora d'igualtat, de solidaritat i de justícia entre els pobles.

4 Ara, catalanització dels Jocs Olímpics, com s'escau a un poble que té la seva pròpia identitat nacional, amb una llengua i cultura pròpies, i que té dret a projectar-se com a nació diferenciada, dret que serà reconegut en la mesura que no ens prestem que serveixi a d'altres causes que no són les nostres.

UNES CANDIDATURES JOVES

En aquestes eleccions municipals les llistes d'ERC d'arreu de Catalunya van provistes de molts candidats joves en llocs destacats. No es tracta d'un simple fet simbòlic o de propaganda, sinó que reflexa l'estat actual de les JERC: un component imprescindible per al partit en tots els seus ordres i nivells, i la conseqüència d'unes necessitats d'expressió i de denúncia dels problemes que afecten més directament als joves, per així, poder ser lliurement tractats en aquests forums de gestió i política a l'abast del ciutadà que són els ajuntament.

En aquest llistat, que no preten ser exhaustiu, en presentem els més destacats.

ALMENAR:

[Antònia Mongay. 20 anys. Estudiant.

BADALONA: 0

Montserrat Rovira. 21 anys. Assistent social.

Ferran Falcó. 18 anys. Estudiant.

BARCELONA: 0

Rut Carandell. 21 anys. Estudiant de dret.

Andreu Camps. 22 anys. Estudiant.

BORGES DEL CAMP: 1

[Ferran Abelló. 23 anys. Mestre (núm.1).

CAMBRILS: 1

Josep Mª Pellicer. 24 anys. Restaurador.

Joan Recassens. 24 anys. Geòleg.

CAMPDEVÀNOL: 1

Ramon Lamiel. 23 anys. Estudiant biològiques (núm.2)

Cesc Gómez. 18 anys. Estudiant d'informàtica.

CASTELLGALÍ: 2

[Montserrat Puig. 22 anys. Estudiant (núm. 1)

CERVERA: 3

Josep Miret. 23 anys. Enquadernador.

ESPARRAGUERA: 1

Antoni Fonts. 25 anys. Administratiu (núm. 1)

GER: 4

[Florenci Crispí. 26 anys. Ramader (núm. 1)

GIRONA: 0

Albert Bosch. 19 anys. Estudiant.

Lina Vilamitjana. 24 anys. Mestre.

GOMBRÈN: 2

[Sidre Vilalta. 23 anys. Construcció (núm.1)

Cisco Rovira. 23 anys. Hoteleria (núm. 2)

HOSTALETS DE BALANYÀ: 2

[Josep Tió. 24 anys. Industrial (núm. 1)

LA BISBAL: 1

Narcís Sala. 24 anys. Tècnic electrònic (núm. 2)

L'ESCALA:

[Josep-Lluís Sastre. 25 anys. (núm. 1)

LLEIDA: 0

Cesc Montardit. 24 anys. Pagès.

Jaume Dalmau. 24 anys. Enginyer tècnic.

MANLLEU: 1

Vicens Puigvi. 21 anys. Administratiu.

MANRESA: 2

Jordi Perramon. 18 anys. Estudiant.

Salvador Torra. 22 anys. Estudiant.

MARTORELL:

Jordi Parera. 24 anys. Venedor.

Pere Mas. 24 anys. Mecànic.

MONTGAI:

Josep Joval. 24 anys. Metalúrgic (núm. 2)

OLOT: 1

[Joan Bernades. 25 anys. Biòleg (núm. 1)

PUIGCERDÀ: 1

[Joan Martínez. 23 anys. Monitor d'esquí (núm. 1)

Josep Costa. 24 anys. Comerciant.

REUS: 2

Pere Norte. 20 anys. Estudiant.

Ignasi Basora. 19 anys. Estudiant.

RIPOLL: 1

[Joan Puigercós. 20 anys. Estud. de filosofia (núm. 1)

Toni Salgueda. 23 anys. Físic. (núm. 2)

SABADELL: 0

Josep Mª Civis. 21 anys. Estudiant.

Silvia Ferrer. 24 anys. Estudiant d'Economiques.

SANT VICENÇ DE CASTELLET: 1

Jordi Estefanel·l. 20 anys. Estudiant.

SANT JUST DESVERN: 1

Anna Fernández. 20 anys. Estudiant d'Història.

SANTA COLOMA DE FARNERS: 1

[Ricard Dilme. 21 anys. Estudiant (núm. 1)

SANT FELIU DE LLOBREGAT:

Jaume Sunyé. 18 anys. Estudiant.

SEVA: 7

[Antoni Oriol. 24 anys. Pasteler.

SORT: 3

Lluís Capdevila. 23 anys. Comerciant.

TARADELL: 2

[Salvador Morera. 24 anys. Estudiant (núm. 2)

TARRAGONA: 6

Mª Teresa Mas. 24 anys. Mestre.

Carme Monegal. 23 anys. Mestre.

TERRASSA: 0

Josep Calvo. 24 anys. Monitor Creu Roja.

Joan Sales. 24 anys. Futbolista.

ULLASTRET: 0

[Martí Agustí. 26 anys. Pagès (núm. 1)

URUS:

[Joan Pla. 25 anys (núm. 1)

VALLS: 2

Josep Mª Olivé. 25 anys. Llicenciat en Història.

VIC: 2

Pere Vilarrassa. 25 anys. Treballador de banca.

VIDRERES: 2

Dolors Celis. 19 anys. Estudiant.

VILOPRIU: 0

Josep Costal. 25 anys. (núm. 1)

DEL "CRUZADO MAGICO DE PLAITEX" AL TOP-LESS...

DEL CRUZADO MAGICO DE
PLAYTEX AL TOP-LESS O LA
INSOSTENIBLE LLEUGERESA
DEL CANVI

JOAN BOIXASSA I PASTOR

Hom pot definir l'estètica com la reflexió sobre l'art bell. El drama comença quan hom intenta esbrinar si està preparat per definir allò que és bell i allò que és art. Aquest, com a paràmetre sotmés a la temporalitat mundana: el canvi. L'art canvia de categories amb la mateixa velocitat que el riu d'Heràclit canvia d'aigües. I és que els grecs en sabien molt, de tot allò referent a les formes i tot allò bell! El compte en l'escultura, la delicadesa en l'arruga, la proporció de les faccions i l'equilibri entre el vertigen i l'amplada fan dels grecs l'avantguarda del Mediterrani amb diferència.

Avantguarda amb tot el sentit que arrossega, en tant que el prototipus d'home i dona hel·lènics eren proporcionats i atlètics i constituïren models clàssics de bellesa. Avui, que la jornada de vuit hores per a uns, l'atur per a d'altres i la política i càrregs públics per a uns altres, han donat a l'home temps mort i han forçat a plantejar-se temes tan importants pel nostre esdevenir i la nostra continuïtat com a civilització, com les diferències del judici estètic entre uns i altres, entre prifèrics ocupats i capitalins de l'imperi de les galàxies ocupades, hom es qüestiona: Tenim els catalans tant del nord com del sud, rics o meridionals-septentrionals o nòmades, els mateixos esquemes estètics vers la forma que els messetaris, els bascos, gallecs i d'altres tribus propers per citar-ne alguns casos? La pregunta no és fàcil de plantejar, però si que n'és de contestar: NO! Un exemple il·lustrador de les nostres brutals diferències és el de les muses femenines de les diferents literatures, és a dir, la simbologia que acaparen les diferents "fèmines fàl·liques" de cada corrent cultural; de la mateixa manera que cada moment té un home ideal, també té una dona.

La Ben Plantada del Noucentisme, filogermànica ella, rossa, alta, ferma i erta però compensada un xic més d'allò que seria satisfactori, davant la passional però asserenada, la maternal però sensual Pilar Prim de Narcís Oller l'ideal de forma i tacte català-

Constant la mitjana aritmètica entre la bellesa dels dos exponents de la femina nacional, els atractius de la nostra cultura escrits —de Jordi de Sant Jordi, Maragall, Riba, Papasseit, Foix, Pere Quart i no oblidant els

Monzó, Torrent, Cucarella— més l'atractiu dels fenòmens ocultistes i paranormals com són el Barça, el Llach i la Cobo, ens resulta una pauta estètica europea que poc ha d'envejar a les pautes o modes que s'estilen pel nord, i té molt a dir més aviat a riure de les que es donen per allí, Ponent enllà. Però en una cultura com l'espanyola, virtuosa en sí mateixa per les seves mancances, el fet de passar de models i categories de bellesa tant arcaïtzades com els "plans de desenvolupament" que els van originar, com els "coros y danzas" o "los trajes regionales", a passar als nous models d'imatge i forma de la modernor, constitueix un canvi massa brusc. Passar de les formes rodones i bonyegudes del "Cruzado Magico de Playtex" que embellece y realza tu figura" a les esbeltes lineals i anguloses línies del "Post & Neo", és massa sec. Es massa canvi per aquella mà delerosa de cercar la natja de la rossa al bus

madrileny que s'empassava els films pseudo-pornogràfics de coproducció hispano-lusa-turca, o que se gueix empassant-se l'actual un-dostres. I ara, en ple any d'Europa, es troben en qualsevol antro sustentant un got o tub de cubata per la boca, i amb el colze netejant la barra amb ritme harmònic, escoltant música de "los 25 principales". Han passat d'aquells esverament pel tres quarts americà, que oferia una duresa panoràmica, a les tapamentes més agosarades benedictines!

Els canvis sobtats mai no són saludables; les evolucions i progressions, en canvi, són recomenables i profitoses, no tant per la salut del ritme que porten sinó per tot allò pedagògic que comporten.

Passar d'un sindicat vertical, d'un frente de juventudes, una secció femenina, uns plans de desenvolupament i les processons de Setmana Santa, a una UGT —amb patrimoni-regal inclòs— a un instituto de la mujer, a una entrada pírrica u accelerada a la CEE i a les flagel·lacions col·lectives dels manifestants a la recerca de les falses promeses, pel Passeig de la Castellana, en el fons, no és un canvi tan gran. Es simplement un canvi de formes, perquè l'estètica respon a les formes, és allò de "l'ibèrica, posat guapa", això sí, la façana, però sense parlar de les carcasses.

Els canvis i mutacions exagerats, sobtats i radicals són buits i foradats de reflexió, per això mateix cal plantejar-se que en el fons de la qüestió els ocupants ho seran tant si vam vestits de cristians, àrabs, teutons, toreros, moders o punks, serenos, pilllets o civils...

No canvia res, allò qu es transvesteix és la imatge, tant post com és! No canvia tant, l'imperi segueix estant l'imperi malgrat que ara el "cruzado mágico" i el banyador hivernal han deixat pas al top-less i al penjament pectoral femení.

Barcelona, ets llegenda

El teu so traspúa les pedres mil·lenàries a les vesprades humides. Dels racons més recòndits dels teus barris degans emergeix una remor i s'escolta, ténue, la bella llegenda que dona origen al teu nom i t'enlaira com a heroïna de l'antigor:

"Quan Hércules anava pel món realitzant els seus famosos dotze treballs, sortí una vegada d'Itàlia amb nou barques i, un cop va ser dins la mar, esclatà una tempesta molt forta que va desfer l'estol de barques, i una d'elles es va perdre. Hércules va fer cap a les Gàl·lies amb les vuit barques restants, però de seguida es va posar a cercar la barca perduda per les costes de la Mediterrània. La barca havia fondejat a la platja propera a Montjuïc, on Hércules la va trobar, i en sentí tanta satisfacció que en aquell amteix lloc fundà una ciutat que va anomenar Barquinova" i eres tú. De fet, és probable que no et perdessis —ja se sap que les llegendes tenen quelcom de ficció— i que, al allunyarte de les altres barques d'Hércules, estiguessis cercant la llibertat: Navegares mar enllà as-saborint la salabor de les onades, el sol roent, l'oratge plàcid, fins que l'atzar et dugué a una terra afable, l'esguard se'n enamorà i decidires fer-hi llar. Quan Hércules et va trobar ja sabia, per l'expressió de la teva faç benaurada, que en aquell indret es forjava l'estirp de tot un poble.

Barcelona, ets Història

Fa molt de temps que existeixes. Fins i tot, cap a la fi del Neolític ja hi havia presència de l'home en el

teu territori. Al llarg dels segles han passat i viscut a les teves contrades celtas, íbers, romans, visigots, musulmans, jueus, genovesos, castellans, austríacs, francesos, occitans i, darrerament, des d'africans a espanyols, sudamericans i argelins. Has après de tots ells i, amb les seves aportacions, has anat desenvolupant uns senyals innegables d'identitat; ni tan sols aquells que han trepitjat el teu sòl amb ànim de conquesta no han pogut mai anihilar-te. Escrigué Paul Valéry, en el seu enigmàtic *Monsieur Teste*, que "Trobar no és res. El que és difícil és agregar-se allò que es troba". Tu sempre has pogut superar totes les dificultats perquè has estat receptiva, oberta, integradora; i això és el que ha fet de tu una gran ciutat arrelada en les pròpies essències i, al mateix temps, cosmopolita. Pionera en el comerç, en l'aventura, en la indústria, en les llibertats, en la tecnologia, en la democràcia... Has viscut hores baixes però mai no has defallit ni perdut l'esperança i ara, reducte històric, segueixes avant en el repte d'un avenir més humà —trascendent la misèria contemporània— per a qui habita la teva carcassa urbana.

Barcelona, ets Futur

A vegades és difícil entendre't i, àdhuc, estimar-te. Però tens l'avantatge d'ésser capital d'un país entrançable i dinàmic, alhora. I de tu depèn, en gran mesura, que algún dia pugui esdevenir lliure. Ara, per tant, i amb l'ajut i l'esforç de milers de conciutadans heterogènis, has de

bastir un cos de progrés i de benestar i solucionar els teus problemes pendents: la qualitat de vida, la gestió dels serveis, l'adequació de la circulació i els transports públics, la degradació del medi ambient, la sanitat, l'extensió de la cultura, les alternatives per a la joventut, la infraestructura esportiva; es tracta, en definitiva, que es racionalitzi el teu —a voltes— feixuc engranatge per assolir, així, una ciutat-col·lectivitat com cal, on faci bo de viure i que sigui, sense matisos, inequívocament catalana i progressista.

Barcelona, no et deixis embalar per falses promeses amagades de co-bejança; no permetis que esperts matrimoniers com l'insigne Llagaram o l'excelse Llelluc, t'enredin. Tu no ets lacaia de ningú i a ningú no pot pertànyer exclusivament. La pluralitat de les veus i les idees que et circumden són allò que t'exalça com a patrimoni universal.

Deia Camus que la història "no és sinó l'esforç desesperat dels homes per a donar cos a llurs somnis més clarividents". M'agradaria creure que seràs capaç de seguir sent Llegenda, Història i, sobretot, Futur i que els somnis de tants fills pròdigs esdevindran vius (en els teus terrats picassians).

Espero i confio que el proper 10 de Juny obtindrà de tu una estimulante resposta. Mentrestant, a la Pàtria Mediterrània, remuga l'atzar i dansa l'aigua.

JORDI TRILLES I NOGUER

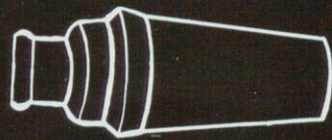
ARA,

Vota

**Esquerra Republicana
de Catalunya**

LA COCTELERA

ÉS UN COMBINAT FORMAT PER:

**XAVIER ALTADILL, JOAN PUIGCERCÓS, NURIA VILAR,
FRANCESC ABAD, XAVIER SIMÓ, FRANCESC SOLÉ i
JORDI TRILLES**

Fotògrafs: ANDREU CAMPS i ENRIC BOUYSSI

Dibuixos: RAMON RIBAS

JERC

Joventut d'Esquerra
Republicana de Catalunya
Villarroel, 45 Tel. 2234413

08011 BARCELONA

Països Catalans.

**boti, boti, boti, espanyol
qui no ens voti!**

